

OPEN E.E.G. - KAMPIOENSCHAPPEN TE TRASONA (SPANJE)

1. 18/07/88

Op maandagmorgen 18 juli vertrokken de Belgische topjuniores van Neerpeltse makelij naar Spanje om zich daar te meten met de voor- naamste Westerse top. De Oostbloklanden zouden immers niet aan- treden. Deze topjuniores zijn met name Mark Vandeweyer, Danny Van Moorsel, Hans Nikolaysen, Luc Verduyckt en Geert Iven. Zij konden echter niet alleen ginder geraken zodat Dirk Stalmans, Erik Broekx en als enige vrouwelijke reisbegeleidster Heidi Vanseggelen mee- moesten als chauffeur. Bij het vertrek, dat gepland was om 1000 uur werd meteen al een vertraging van één uur opgelopen omdat o.a. Dirk zijn paddel thuis vergeten was. Doch vertragingen zijn we aan de kano reeds gewoon geworden... De rit verliep vlot en vlekkeloos tot in Parijs. Daar wou Erik even de slimme uithangen om de eventuele file op de ring te ontlopen. Hij nam de afslag

naar Versailles om tijd te winnen, maar plotseling stonden we in het centrum van Versailles: Verkeerd... Eens terug op de snelweg verliep de verdere reis vlot. In de nacht stopten we achter Bordeaux bij hotel IBIS om ons op te frissen en enkele uurtjes te knikken. Maar niet voor iedereen scheen dit vlot

Sta. Cruz de Trasona
(Corvera)
Asturias-España

Open Junior 1988

de PIRAGÜISMO

te verlopen. In zijn korte slaap begon Luc ineens te roepen; eerst zacht, nadien toen hij geen antwoord kreeg, harder. Hij riep: "Geert, Geert, morgen moeten we nog eens zover rijden....", voordat hij voorgoed insliep.

2. 19/07/88

Na het Frans ontbijt om 0730 uur in het hotel vervolgden we onze reis richting San Sebastian. In de voormiddag kwam Heidi tot de ontdekking dat haar perzikken verdwenen waren. (wel één Kg). Deze verdwijning diende opgehelderd te worden en na wat gepraat kwam de aap uit de mouw. Men had tegen Luc gezegd de afvalzak in de vuilbak te gooien. Luc liet zich wat tijd en toen Erik in de auto kwam en de zak nog zag liggen verwijderde deze hem. Luc kwam natuurlijk nog eens en nam een andere zak die in de auto stond en gooide deze ook in de vuilnisbak. Dit was dan natuurlijk de zak met de mooie heerlijke perzikken. Om deze vergissing is nog een hele dag gepraat, maar volgens Luc had hij zelf een leeg blikje in de zak zien liggen. Vandaar.... Aan de Spaanse grens ging Eric in gesprek met een schijnbaar geïnteresseerde douanier, zodat dit praatje ook tot een vlotte passage bijdroeg. Bilbao gepasseerd moest de rest van de reis op secundaire weg worden af- gelegd. Bijna aan het einde van de reis wisten we niet waarheen gaan. We gingen daarom maar naar Oviedo en probeerden daar de organisatie te contacteren, maar het enige antwoord aan het andere uiteinde van de lijn was: "Español, Español". Na een uurtje in Oviedo rondgereden te hebben gingen dan maar naar Aviles.

Op een brug over de autostrade zagen we een spandoek met de vermelding: "OPEN JUNIOR". Dit gaf weer frisse moed. In Aviles konden we ons beraden in de toeristische dienst die gelukkig beschaffders talen verstond. En toen vonden we uiteindelijk de wedstrijdbaan. De eerste die we tegen het lijf liepen was den Hugo, vader van Wendy Janssen, de enigste Belgische wedstrijdvaarster op de wedstrijd. Bij nauwkeuriger onderzoek van de baan bleek de wind nogal verkeerd te staan, het water zelfs was onder biologisch nulpunt: allemaal dode vissen...

Door de organisatie, vertegenwoordigd door de mooie Spaanse met de Germaanse naam Heike, werden we redelijk goed ontvangen. Na het afkoppelen van de wagen leidde zij ons naar onze slaapkwartier. Deze trip verliep echter ook niet zonder incident. Dirk sneed een Spaanse snelheidsduivel op de inhaalstrook de weg af en die nam het dat niet in dank af. En in Oviedo, voor een rood licht, stapten ze uit de auto en begonnen Dirk, die al tot YELLOW Dirk was bestempeld, voor al wat in het Spaans lelijk was uit te maken. Dirk kon alleen maar antwoorden; "Ich verste er gën van." In ons slaapkwartier, een studeergelegenheid, ongeveer 25 km van de wedstrijdbaan gelegen en met een eigenaardige dagindeling voelden we ons al van het begin niet thuis. Hier was er van uitgaan geen sprake.... en dit voor 2 weken???

3. 20/07/88

Na een barslecht ontbijt gingen we kennismaken met het water. Dit bleek zeer licht te zijn, maar duidelijk vervuild, zo erg zelfs dat Hugo, naar eigen zeggen, vissen met enkele gaten in had gevangen. Terwijl de vaarders op het water zaten probeerden onze afgevaardigden een ander kwartier te vinden, het was immers vakantie voor hen. Na wat gepraat met de organisatie en wat eigen initiatief werd in de middag een ander hotel bezichtigd. We waren er nog niet aangekomen of we zaten al op een strand. Het was er mooi, warm en er waren schone spaanse Signorita's. In het hotel kregen we een fantastisch lekker middagmaal aangeboden waar niemand iets tekort kwam. Er was zelfs vlees te veel. Doch Geert zag plots een slak in de sla. De patron kon er alleen hartelijk om lachen met het excuus: "Mucho Proteinos." (Dat zal wel) Na het eten gingen we allen met een volle pens ter zee. Van op het strand werd een witte boei bezichtigd. Dit bleek bij nadere betrachting Mark te zijn tussen al het gebruikte geweld.... Na de eerste aanlokking op het strand moest er terug gevaren worden. Daar kwamen ook de Jappen voor het eerst aan, met dezelfde originele petjes als de onze, enkel zonder opschrift. Ze waren wel zeer vriendelijk en zeiden zolang goedendag dat ge er zot van werd. Wendy trof het die avond minder, zij trok haar Wing-paddel over. Kracht????

4. 21/07/88

Na een voor Mark onaangename nacht (hij kon niet op zijn rug slapen) werd de tweede trainingsdag ingezet. Na het varen in de voormiddag, waarbij Erik op de een of andere manier een onhandige beweging bij het instappen zijn schouder verrekte, konden we naar eigen keuze nog gaan poweren. Erik moest echter voor de rest van zijn vakantie rustig aan doen bij het varen... Mark en Danny vonden het poweren niet nodig en bleven aan de wedstrijdbaan waar enkele Spaanse grieten op hen af kwamen, maar bij het vernemen van de ware leeftijd leek het of onze jongens de pest hadden en stonden prompt weer alleen. Luc had die morgen trouwens

zijn misgeschik vereffend door andere perzikken voor Erik en Heidi te kopen. Bij het middageten werd Luc bekroond met een titel die eigen is voor de kano-junioren met name die van hoofdeikel. Hijzelf was er zeer vereerd mee. In de namiddag werd weer richting zon, zand en zee gegaan. Niet alleen door deze polen aangetrokken gingen we te water waar dit maal een rode boei gezien werd.... metname Mark, die zijn deel van de zon reeds gehad had. Na de koeling zagen we twee strandwandelaars, nl Guy Devolder en Mark met een ijsje van maat XXL over het strand paraderen, en waar die naar keken is wel te raden....

Tegen de avond was er dan het varen weer. Omdat Erik zijn schouder pijn deed dieselde Heidi ons naar het water. En hoe... die rechter voet bleek aan de zware kant te zijn, zeker voor Erik's in de jaren gekomen voiture. Bij het varen ontpopte zich Michael Dardenne zich tot de ware gentlemen op het water, hij nam zelfs zijn pet af voor alle vrouwelijke op het water en dat in volle training. Na het varen bleek Wendy met een probleem te zitten. Ze wou een bad nemen maar er stond geen slöt op de deur zodat ze aangewezen was op hulp van iemand uit de hoop. Geert en Danny boden zich aan de deur te bewaken en ze niet te openen. Zo gebeurde het ook, enkel stonden de security-guards aan de ongewenste kant van de deur. Uiteindelijk nam madame dan toch maar geen bad. Toen we 's avonds allen op het terras van de zee zaten zij Wendy te gaan slapen. Erik en Dirk stonden erop dat ze in begeleiding naar het hotel terugging en Geert en Danny offerden zich weer op. Bij het hotel liepen ze Guy, die nog getelefoneerd had, tegen het lijf en gingen een ander terras opzoeken omdat het anders te ver lopen was. Onderwijl begonnen de anderen reeds volledig ongegrond verdenkingen te scheppen....

5. 22/07/88

Vandaag is er over het varen niets te melden op één, voor trainer en thuisblijver Jos, belangrijk feit namelijk Luc trok zijn Wing-paddel over.. Gelukkig had hij een reserve meegenomen. In de voormiddag had men Geert bij Wendy op de kamer opgesloten. De bedoeling was te raden, maar hun plannen liepen spaak. 's Middags werd de "pers" fel bekritiseerd, natuurlijk door "dikke" Mark die reeds enkele malen vermeld werd. Maar hij zorgde nog voor de daad van de dag: Het was reeds opgevallen dat hij in aanwezigheid van één bepaald persoon zich anders gedroeg en dit werd in de avond ook door hem bevestigd met de opgave van het vrijgezellenleven. De junioren namen die dag ook een goed initiatief, door het overdadig benuttigen van een bepaald woord een stop toe te roepen. Dit gebeurde dan ook. De straf op overtreding was 1 pint voor de beledigde. In de loop van ons verblijf zou dit tot een lucratieve zaak voor sommigen worden, voor anderen dan weer een grote verliespost. Terwijl wij 's nachts onder de wol lagen ging onze trainer terplaatse de nacht door stappen met onze ober Alvaro.... en prompt was hij bij de lokale bevolking bekend.

6. 23/07/88

Dit is de voor Michael wel vochtigste dag geweest. Nadat hij in de voormiddag was omgeslagen, bleek tijdens het eten het hotel niet waterproof waardoor hij een paraplu moest aanschaffen. Gelukkig was het maar een onweerbui.

Het trainingsprogramma voor de dag was ook opgeschroefd: eerst varen, dan ontbijten, weer varen, middageten, weer varen en dan strandbezoek. Zo hadden sommigen K1, K2 en K4 gevaren. 's Avonds of beter gezegd 's nachts werden we rijkelijk vergoed voor onze inspanningen. We konden ons uitleven tot in de latere uurtjes. Dat hier gretig gebruik van is gemaakt behoeft geen woorden. Michael sloeg door toedoen van huwelijksbureau Hans Anna aan de haak, waarbij Guy hierbij de wind uit de zeilen werd genomen. Ook Luc kon het niet laten, terwijl Mark zich koest moest houden en Danny en Geert cool bleven. Toch liet Geert zijn oog vallen op een "non". In het inschatten van ouderdom waren de spanjaarden niet zo sterk. Terwijl ze vroegen wiens vader Erik en Dirk waren schatten ze Luc 20 jaar en Mark zelfs 21, alhoewel hij op een na de jongste was.

7. 24/07/88

Op deze zondag werd in de voormiddag een zware uithoudingstraining gegeven. De kerkgang hadden we bij gebrek aan krachten maar overgeslagen. De zondagsdrukte was echter te bemerken op het strand waar door de wilder geworden en hoger opgekomen zee en de eendagstoeristen het een kunst was zich op het strand neer te planten

8. 25/07/88

Deze dag zijn we naar de markt geweest voor eetwaren. We hadden echter pech want het was feestdag en al de winkels waren gesloten. In de voormiddag deed Dirk Deldaele, onze trainer terplaatse, de onaangename ontdekking dat in zijn koffer was ingebroken. Niets werd echter vermist. In de namiddag, net toen we weer het strand wilden opzoeken arriveerde Guy en gezelschap?, het broer en toekomstig schoonzus van Luc die op de terugreis door Portugal en Spanje waren. In de avond maakte Marc een einde aan zijn korte relatie met de hierbijbehorende verhalen waarom we allen hartelijk hebben moeten lachen. Voor verder inlichtingen vraag het Mark. Voor het eerst werd er een avondklok ingezet op 2300 uur.

9. 26/07/88

Voor Dirk moet het wel een zware nacht geweest zijn, want hij was duidelijk nog niet wakker toen hij met de auto wegreed. Hij had al zijn papieren nog op de wagen liggen. Gelukkig werd het euvel snel bemerkt. Tijdens de voorbij dagen was Luc en Guy Devolder Eleina opgevallen en beiden hadden zichtbaar interesse. Nadat Luc verklaard had dat om tegen hem te vechten iedereen nog 10 cm moest groeien ging hij bij de vrouwen, en die ene des te meer, nog verder. Onze krachtpatser kon 100 Kg duwen!!!!!! Dat wisten wij zelf niet. Maar het mocht geen van beide baten, het duel werd onbeslist. Danny en Geert werden voor broers geouderdom van 14 en 15 jaar !?!! Voor het slapen gaan onder de verscherpte avondklok tot 2200 uur sloot Geert een weddingsschap af. Hij zou zijn haren tot op zijn schouders laten groeien en dit binnen de tijd van 2 jaar en 2 maanden. Afwachten....

10. 27/07/88

In de voormiddag moest er gevaren worden terwijl we in de namiddag vrije keuze hadden. Geert en Jerry gingen lopen en de rest begaf

zich nogmaals te water. Na het lopen kregen Geert en Jerry nog les in Spaans terwijl Mark weer druk afspraken aan't regelen was. Buiten voor het hotel hadden we reeds enkele dagen het gezelschap van enkele vrouwelijke pre-pubers ontdekt. Deze waren waarschijnlijk gelokt door het feit dat er nogal veel vanuit het venster op Spaanse welgevormdheid werd geroepen en gefloten. Mark en Danny wilden zich verschuilen door zich achter een muur te verstoppen. De actie viel echter wel in het water doordat Mark zijn eigen water niet kon houden en noodgedwongen een boompje opzocht. In de avond nam ook de Franse ploeg zijn intrek in ons hotel.

11. 28/07/88

Dit zou onze laatste vrije dag worden voor de wedstrijden. Het ontbijt was maar povertjes. De patron had er blijkbaar niet op gerekend dat ook de fransen honger kunnen hebben zodat er bijna niets meer over was voor ons. In de voormiddag werd er gevaren. Bij het middageten werden we verheugd met een glas wijn, maar voor sommigen was de etenstijd zowiezo rijkelijk te lang. Mark had een afspraak op het strand met een epos-figurante, maar kwam te laat. Terwijl we op het strand lagen dook opeens ook het Oostenrijks team op.... en wild dat ze waren van de zee. Ze sprongen er dadelijk in, maar sommigen hun broek zat niet stevig genoeg rond hun midden en dat was tot groot genoegen van velen, mede doordat de zee die dag nogal wild was. Bij het varen in de avond was duidelijk te merken dat bijna alle landen aangekomen waren. Na het varen was het rustig op de kamers. Wat er aan de hand was? Een nieuw spelletje: Men neme een druif, een jongen en Wendy. Het was de bedoeling die druif zo broederlijk mogelijk te delen en dat duurde soms een tijdje. Winnaar van de tijdverdrijf was natuurlijk Hans.

12. 29/07/88

De wedstrijdvoorbereidingen werden nu duchtig getroffen. De eerste stressprikkels werden waarneembaar. Voordat we naar de openingsceremonie gingen hadden we nog een half uurtje tijd om te winkelen. Luc ging toen snel een reisbureau binnen en vroeg of hij de affiche van de wedstrijd niet kon krijgen en hij had geluk.

De ceremonie zelf was een formalitiet met minder toeschouwers dan verwacht. Dat de verveling onder de toeschouwers parten speelde had blijkbaar ook de snotbel die met zijn waterpistool op een agent stond te schieten door. 's Nachts was er een strand-party met vuurwerk waarvan wij ongewenst meegenoten.

13. 30/07/88

Nadat we afscheid hadden genomen van Geert Deldaele en Inge Coeck, die ons hadden vergezeld, gingen we naar de wedstrijd-baan. Op de wedstrijd zelf heerste dezelfde gewone sfeer als overal. Alleen het Mekka-gezag irriteerde een beetje. De Duitse ploeg hadden een eigen masseuse meegebracht waarvan enkelen (te) duchtig gebruik maakten. Er werden die dag enkel

reeksen en herkansingen gevaren. Wooppy en Ducky werden door de Duitsers grondig uitgelachten vanwege hun gestalte, maar ze werden er wel door diezelfde ukkies uitgevaren. Zoete wraak... In de avond zocht Hans naar reservekrachten en vond die in de figuur van Wendy.

14. 31/07/88

Zondag, de finaledag. Na de zware zaterdag zou dit een rustige dag worden met op het eind van de dag de langebaanwedstrijden. De overwinningen werden verdeeld over enkele landen zoals Frankrijk, Duitsland, Groot-Brittannië en Canada. Bij de K4 500 m dames was de finisch wel echt bezienswaardig. De Canadese dametjes wonnen nipt voor de Duitsers. De finischoverschrijding ging wel gepaard met veel geschreeuw en getier. Dit was zeker een welkome vereffening voor de jonge spruit die in de K1 reeds omkippte. Zij kon zich echter via de herkansingen in de 10-de baan toch plaatsen voor de finale. 's Avonds na de wedstrijden mochten we de bloemetjes buiten zetten in Spanje. Dit viel echter een beetje tegen. De volgende dag begon de school daar weer en was het terug werkdag zodat de cafe's, die anders de hele nacht open waren, reeds vroeg gesloten en wij ook vroeger dan gepland onder de wol moesten kruipen.

15. 01/08/88

Omdat Erik een platte band had gehad moest hij nog snel op de maandagmorgen een garage opzoeken. Dit gaf ons de tijd om de in-kopen voor de terugreis te doen. Nadat we de remorque waren gaan afhalen en onze bagage hadden ingeladen vertrokken we, over Gyon ditmaal, terug huiswaarts. Maar de weg was daar zo bochtrijk dat Geert zijn maag, nog niet bekomen van de Sangria, ondersteboven lag en hij zich rustig moest houden.

In de vroege voormiddag kwamen we aan een 10%-stijging waar Hugo zo voor vreesde, dat hij een dag vroeger was vertrokken om zagezegd de kamions voor te zijn. Erik haalde er nochtans de stunt uit om enkele auto's en vrachtwagens tegelijk in te halen met zijn dieselke met remorque. En fier dat hij was..... Even later lachte hij niet meer. In Bilbao op de snelweg was er een ongeschikt maneuver van Eriks zijde waardoor de remorque bijna in de voorruit van een vrachtwagen stak. Deze nam hem dat niet in dank af en sandwichte hem bijna met een andere vrachtwagen. Na dit laatste incident verliep de reis zo vlot dat we zelfs verder dan Bordeaux, ons doel, reden en in Pottiers, na een discussie verder rijden - stoppen, weer in een IBIS-hotel de nacht doorbrachten.

16. 02/08/88

's Morgens waren we iets later opgestaan dan gewoonlijk. We hadden tijd zat. Tot Dirk vaststelde dat zijn portefeuille met papieren vermist was. Er zat niets anders op dan naar de politie te gaan en het te melden. Met een uurtje vertraging vertrokken we verder huiswaarts. Maar dit uur zou zich snel verdriedubbelen. Nadat we Parijs wat omzeild hadden stonden we plots stil op de autosnelweg. Niets beweegde nog. Dit vertroebelde de stemming danig. Een uurtje later, net voor de Frans-Belgische grens stonden

we echter weer in de file. Ditmaal was er een ander probleem. Erik zijn diesel was bijna op, met de naftpomp vlak langs ons op de snelweg. Heidi en Luc probeerden een kan te lenen, maar die poging faalde. Dus zat er niets anders op dan tegen de regels in de pomp op te zoeken. Hierna, in het door België typische regenweer, kwamen we thuis gezond en wel aan.

Resultaten E.E.G.-kampioenschappen

- K1 500 m : Hans Nikolaysen werd 5-de in de finale.
 K2 500 m : Hans Nikolaysen en Luc Verduyckt : 4-de
 Danny Van Moorsel en Mark Vandeweyer : 8-ste
 K4 500 m : De ploeg werd 9-de
 K2 1000 m: Danny Van Moorsel en Mark Vandeweyer : 6-de
 K1 5000 m: Luc Verduyckt werd 4-de
 K2 5000 m: Danny Van Moorsel en Mark Vandeweyer: 4-de
 Geert Iven en Guy Devolder: Diskwalificatie

